

7 Я дръги паднаха въ тѣрнѣ то, и шкрасотоха околѡ нихъ тѣрнѣ, и оудавиха ги.

8 Я дръги паднаха на добра земля и дабаха плодъ, едно оубв сто, а дръго шестдесать, а дръго тридесать.

9 Който има оуши да слыша, нека слыша.

10 И като се приклижиха оученици те мѡ, речекоха мѡ: зашѡ имъ говоришъ съ притчи;

11 Я той имъ ѡговори, и рече: зашѡто вамъ е дадено да раздѣлите тайнства та на царство то небесно, а нимъ не е дадено.

12 Зашѡто който има, не мѡ ще се даде, и ще да мѡ артиса: а който нема, и онова шото има, ще да се земе ѡ него.

13 За това имъ абмамъ съ притчи: зашѡто макаръ гледатъ не видатъ, и макаръ слышатъ не слышатъ, ни то раздѣватъ.

14 И исполнабасе въ нихъ пророчество то Исѡево шото говори: со слышатъ то ще да слышатъ, и не слышатъ да раздѣлите: и съ гледанъ то ще да гледате и не слышатъ да видите.

15 Зашѡто се ѡгой срдцѣ то на тѣа людѣе, и съ оуши те тѣшко чуха, и заж-

мѡха си очи те, да не въ видѣли нѣкога съ съ очи те си, и съ оуши те въ чѣли, и со срдцѣ то въ раздѣли, и шкрасали въ се, и азъ къхъ ги и сѣлилъ.

16 Я ваши те очи блаженни че гледатъ: и оуши те ви чѣ слышатъ.

17 Зашѡто истина ви говоримъ: че много пророчи и праведници пожелаха да видятъ, шото видите, и не видѣха: и да слышатъ, шото слышатъ, и не слышатъ:

18 Въе прочее слышите притча та на сѣтелатъ.

19 На сѣкой человекъ, който слыша слово то на царство то, и не раздѣва, дохожда лѣкѡво и грабѣва мѡ посѣано то на срдцѣ то мѡ: това е шото е сѣано при пѣтатъ.

20 Я онова, шото е сѣано на каменѣ те мѣста, то е оный, който слыша слово то, и акѣ съ радость го прѣима:

21 Нема оба че корѣнъ въ сѣе си, но е маловремененъ: и като се докара да бѣде печаль или гонѣнѣе заради слово то, тоа часъ се соблазнава.

22 Я онова шото е сѣано въ тѣрнѣ то, то е оный, шото слыша слово то: и грѣша та на тоа бѣкѣ, и прелѣнѣе то на богатство